

Лордъ Салисбюри искава желание, щото същото законоположение да се приложи и на Румелия и на другитѣ турски области.

Кара Теодори паша възражава, че едно предложение за свобода на богослужението въ Румелия ще бѣде съвършено излишно, понеже Румелия остава подъ властѣта на Султана, а слѣдвателно и подъ задълженията на онѣзи начала и закони, които сж общи на цѣлата империя и които установяватъ търпимостѣта на всичкитѣ богослужения.

Като взема актъ отъ тия думи, Г. Вадингтонъ обявява, че ще измѣни предложението си, и моли да се отложи разглежданieto за утрѣ.

Г. Хаймерле прочита слѣдующето предложение:

„Пълномощницитѣ на Австро-Унгария предлагатъ да се замѣни послѣдната часть на алинея втора, въ чл. 9, съ слѣдующитѣ распорѣждания:

„Българското Княжество поема на себе си всичкитѣ задължения и обязанности, които е сключила В. Порта било съ Австро-Унгария, било съ компанията за експлоатиране на желѣзнитѣ пѣтища въ Европейска Турция, както за довършването и съединението на линиитѣ, тъй и за експлоатирането на тия линии въ прѣдѣлитѣ на княжеството.

Необходимитѣ конвенции за урежданieto на тия въпроси ще се сключатъ между Австро-Унгария, Портата, Сърбия и Българското Княжество тозъ часъ подиръ заключението на мира.

Нѣма съмнѣние, че правата и задълженията на В. Порта по отношение къмъ желѣзнитѣ пѣтища въ Источна Румелия си оставатъ непокътнѣти.“

Прѣдсѣдателя отлага разискванието на тоя проектъ за идущето засѣданье и прибавя, че на дневний редъ иде турското предложение, което се касае до принадлежащата се на България съразмѣрна часть отъ турскитѣ дългове.

Лордъ Бвкосфилдъ прѣпорѣчва това предложение на конгреса; нѣ прѣдъ заявлението на графа Шувалова, че той има да прѣдстави разни възражения, разискванието се отложи за утрѣ.

Засѣданието се затвори на 5 часа. (Подписали всичкитѣ пълномощници).
